

Обласний центр народної творчості

Для репертуару
фольклорного колективу

Лиманська криниця
II частина

(сценарій весільного обряду, записаний в селі Лиман
Зміївського району Харківської області)

1999

Упорядник та автор вступної
статті

Л.І. Стрельникова, провідний
методист ХОЦНТ

Автор сценаріїв

Т.М. Щербак, художній
керівник Лиманського СБК

Автор нотації

М.О. Семенова, фольклорист,
учасниця дослідницько-
виконавчого гурту
“Муравський шлях”

Редактор

В.Я. Субота

В II частину збірки "Лиманська криниця"* увійшов сценарій весільного обряду с. Лиман Зміївського району, записаний художнім керівником Лиманського СБК - Т.М. Щербак у носіїв фольклору з ансамблю "Калинонька".

Сценарій, який пропонується до вашої уваги, - це сценічний варіант весілля. Т.М. Щербак, як постановнику цього обряду, хотілось показати весілля, якомога повніше і яскравіше. Тому в цьому сценарії об'єднані 2 весільних дня - субота та неділя. І зовсім вилучено із нього церковний обряд "Вінчання", не тому, що його не було в данній місцевості, а тому, що сценаріст і постановник ставила за мету показати етнографічну сторону весільного обряду.

До цієї роботи ввійшли ще 2 додатки. Додаток 1 - перелік весільних пісень, де номери текстів відповідають номерам цих пісень у сценарії. У додатку 1 вказані весільні формули, на які співаються тексти пісень.

Додаток 2 - це особисто музичні розшифровки (нотації) до текстів.

Сподіваємось, що цей матеріал стане вам у нагоді.

* І частина збірки "Лиманська криниця" видана у 1996 р., до якої увійшли сценарії свята "Купала" і "Масляни"

Дійові особи

1. Молодий
2. Молода
3. Боярин
4. Дружко
5. Старша дружка
6. Дружка
7. Батько молодого
8. Мати молодого
9. Батько молоді
10. Мати молоді
11. Староста
12. Свашки -2
13. Світилка
14. Скакуха
15. Брат молоді
16. Шишкарки - 4
- 17 Жінки-співухи - 6
18. Гості

Весілля грали в неділю, а в суботу мати молоді запрошує жінок-шишкаррок ліпити і пекти шишки і короваї. Пекли два караваї. В один ("княжеський"), клали гроші, його давали молодій у вузол, коли вона йшла до молодого додому.

Ліплять жінки шишки, садять коровай у піч і співають:

Печи наша пече, печи наша пече,	$^1I(\Phi 1,$
Спечи коровай, спечи	$\Phi 1A)$
Спечи шишки, коровай,	
Щастя молодим ти дай.	

А мати молоді приказує: "Господи, поможи, щоб короваї і шишки не розійшлися!"

Коли посадять коровай, ці жінки носять на витянутих руках порожню діжку, при цьому підстрибують, щоб дістати сволок хати, стукають об сволок і співають:

Та піч стоїть на ногах,	$^{**}2$
А діжу носять на руках.	(№2)
Ой, печи нам, пече,	
Спечи коровай із речі.	
Діжу носять на руках,	
А в світлиці, як у раю.	
Коровайниці молоді,	
Цілуйтеся, милуйтеся.	
Коровайниці молоді.	

* $\Phi 1$, $\Phi 1A$ - текстах весільних пісень відповідають мелодії. Часто різні тексти співуються на одну і ту ж мелодію, яка називається музичною формулою ($\Phi 1$). На Харківщині розповсюджено весільні пісні з підголоском - основну партію дублює голос на октаву вище, це позначено літерою A . ($\Phi 1A$). Наприклад, пісня "Печи, наша пече" співують і на музичну формулу $I(\Phi 1)$ і на музичну формулу $IA(\Phi 1A)$. Дивись додаток №1 - перелік весільних пісень.

№2 - Дивись нотацію пісні у додатку №2. Якщо нотації нема, користуйтеся вказаною в додатку №1 музичною формулою

Мати наливає шишкаркам по чарці. Вони випивають і хто перший вип'є - хватас з діжі п'ятак "на щастя". Шишкарки хвалять короваї, мати дякує жінкам.

Мати: Дівчата-дружки! Несіть весільне гільце та прибирайте його квітками, стрічками.

(Дівчата вносять хвойні гілки, прикрашають їх)

Таке ж гільце ставлять і в хаті молодого. В ніч перед весіллям під гільцем на лаві застеленою кожухом спали: молода з дружкою, молодий з боярином.

Настав ранок. Дівчата одягають молоду, співають:

Ой, коси, коси, ви мої, 3
Довго служили ви мені (2 р.)
Тепер служить не будете, (2 р.)
Під білий вінок підете.

Дівчина 1-а: Ой, Галю! Ти така гарна, молода, найкраща в селі. Скільки ж парубків за тобою побивалися, а дісталася Василькові.

Дівчина 2-а: Дівчата, а трішки сумно, бо вже Галя не ходитиме з нами на вулицю, не співатиме двоцьких пісень.

Мати: Іди, доню, гостей на весілля звати.

(Молода із старшою і молодшою друзками ідуть по селу. Ідуть рано, щоб люди, котрі на базарі, побачили молоду. Заходять до родичів.)

Молода: Просив батько, просила мати і я прошу на хліб, на сіль, на весілля.

(Говорить два-три рази в різних хатах. Повертаються додому, молода роздяглася, мати і дівчата причепурили її.)

Дівчина: Дружечки, ховайте молоду вже зараз молодий прибуде.
(Виводять її з хати, ховають.)

Мати: Та гарний викуп вимагайте, бо донька моя його варта. *(Всі виходять на двір зустрічати весільний поїзд молодого.)*

А в цей час дома у молодого батько і мати випроводжають

“поїзд” молодого. В руках у батьків по хлібині, на воротах вони обмінюються ними тричі, потім цілуються, розступаються і пропускають молодого і його свиту. Мати посипає їх насінням, житом, дрібними грішми. Молодий одягнений в український костюм, на голові картуз з однією квіткою, свашка з вузликом шишок, дружка з пляшкою горілки, увінчаною шишкою, староста і дві свашки перев'язані рушниками, світилка перев'язана хусткою, тримає в руках букет квітів. “Поїзд” молодого підходить до двору молодої. Їх у двір не пускають, вимагають викуп.

Молодиця: А хто ви такі? Ми вас не знаємо, треба ворота зачинити міцніше, щоб чужі не ходили.

Свати: Та ми ж свої, ми вам ось якого гарного парубка привели, пустіть бо в нас вже ноги болять, а ще ж танцювати треба.

Молодиця: Та хоч по чарці налейте, тоді може ми ворота і відчинимо. *(Дружка з боярином наливають жінкам по чарці, вони відчиняють ворота. Свати заходять у двір.)*

Дружка дівчина: А ну, молодий та боярине, шукайте молоду, в хаті її немає, а якщо й знайдете, то однаково без викупу ми її не віддамо. Вона ж краща дівка на селі. *(Хлопці з молодим йдуть шукати молоду.)*

Свашки (від молодого):

Та й поки ж ми стоятимемо,

4

Білий сніжок* та й топтатимемо

Чорненькими чобітками,

Залізними підковками?

Свашка (від молодої): Та щоб свати не повтікали, ми їх пов'яжемо. *(Перев'язують усіх рушниками.)* А ось і молоду ведуть.

Мати: Заходьте, сваточки дорогенькі, люди добрі, в хату. *(Всі заходять в хату.)*

* Жовтий пшоск (літній варіант)

Брат молодії бере її за хустину, яку вона тримає у руках, і обводить кругом столу тричі, потім сідають за стіл: молода з правої сторони, а брат на місце молодого. Коли молодий хоче сісти на своє місце, брат відганяє його палкою з рип'яками. Боярин брату дає гроші за місце і молодий сідає з молодого, поруч нього - боярин, дружка, свашки, староста і світилка. А поруч з молодого сідають дружки, скакуха (сестра молодії або родичка-дівчинка). Усі пригошаються.

Жінки-співухи:

Ми думали, що ви їхали,	5
А ви пішки йшли,	
Свашку в мішку несли,	
А світилку в торбині,	
Щоб не з'їли свині.	

У молодії з віночка відрізають зліва квітку і пришивають на картуз молодого. Потім його кладуть на тарілку, накриту платком з торочками яку віддають дівчинці-скакусі. Вона стає на стілець і піднімає цю тарілку над головою. Жінки співають.

Жінки:

Скаче сестра скаче - 2 р	6.
Чогось вона хоче	
Від коня вороного, від поїзда його,	
Від зятя молодого.	
Не дивися зятю косо, - 2 р	7.
Що на печі просо,	
А заглянь у кишеню,	
Вийми грошей жменю,	
То клади на тарілку -	
Викупи свою квітку	

Молодий кладе гроші, але їх недосить, жінки співають ще.

Жінки:

Та казали люди - зять - багач, 8.
Та казали люди - грошей міх,
Кинув жменьку як на сміх.

*(Молодий дас ще грошей і йому віддають картуз і хустку, яку він
пхас за пояс)*

Жінки-співухи починають співати задирикуваті пісні

Жінки:

Старший боярин - горбатий, -2 р 9.
А на горбі - верба,
А на вербі - сова
Не ходть дружечки уночі,
Виїсть сова очі.

Старша дружка - кружка, 10.
Під столом калюжка
Хто ж то її зробив?
Той старшая дружка!

Здригнулися стіни 11.
Як дружечки сіли,
Іще дужче здригнуться
Як вони нап'ються

Світилка-шпилька при стіні, 12.
На ній сорочка не її.
Прийшла сусідка до віконця -
Скидай сорочку із-за сонця.

Світилка:

Брешете дружечки, як свині, 13.
В мене сорочок дві скрині.

Мені матінка надбала
І в світилочки послала

Жінки:

Свашка-неліпаща 14.
Шишок не ліпила,
Дружок не дарила,
А одну зліпила з зеленого сіна
Та й то сама з'їла.

Свашка: Та що ж то ви на нас таке говорите? Ось шишки
пробуйте, сваточки дороженькі, пробуйте, люди добрі! (*Роздає шашки*)

Жінки:

Дружко пелихатий, 15.
Біга кругом хати.
Де ж мені ятром стати.
Коровай кресати

Ніхто не вгадає 16.
Хто коровай крає,
Золотий ніжик мас,
Серебряне чересельце.
То - боярин-серце

(*Боярин ріже коровай, роздає людям*)

Дівчата виходять із-за столу і сідають родичі молодої. Вони обдаровують молоду, чіпляють їй на плечі подарунки: хустки, матерію, простині, ковдри та інш. Як молоду обдарували, збираються до молодого. Молоду одягають в свитку чи кохту, пов'язують хустку.

Сват-староста: Дякуємо батькові, матері, сватам, за хліб-сіль, час уже і до молодого збиратися.

Жінки:

Та куди, доню, собираєшся, 17
Що так гарно наряджаєшся.

Чи до свекра, чи до свекрухи,
Чи в сад погуляти?
То й у свекра - свекруха лихая,
Що й не робе, то й переробляє:
Хату мете, та й перемітає,
В печі топе, та й каже: "Не ясно",
Діжу місе - каже: "Не прекрасно".
Та й ти, доню, ще у нас не робила,
На всю руку кусок відвапила,
Та й якби ж моя рідна ненька знала, - 2 р
Вона б мені вечерю прислала.
Хоч місяцем, хоч зірницею,
Хоч братиком, хоч сестрицею.
А сестриці та й дома немає,
А братик та й дороги не знає.

Молоді виходять до батьків, стають на коліна мати і батько
благословляють їх.

Батьки: Діти! Живіть дружно, в щасті, в порозумінні.
благословляємо вас на довге подружнє життя!

*(Молоді цілують ікони, що тримають батьки. Дають молодим у
вузлику коровай, 2 свічки, 2 ложки, по паланиці під руки, жмуть жита,
молоді несуть ікони.)*

Жінки:

Вигрібай, мати жар, жар. 18
Буде тобі доньку жаль, жаль,
Бо прийшла її пора
Їхати з свого двора.

*(Молоді виходять, їх обсіпають насінням, житом, грішми,
цукерками. Молода кланяється на 4 сторони, прощається з рідним
домом. Молоді сідають на підводу, на посад (поперечні подушки).)*

Підвода з молодцями відїжджає, бесіда їде до дому молодого.)*

Біля двору молодого жінки співають:

Наш коник, як вуточка, 19

Не треба ні пруточка,

Сам доріженьку знає.

Бог йому помогас.

Ой, коні, коні-ведмеді, 20

Чи чусте ви на силу,

Чи довезете княгиню.

Молоду дівчину?

Біля воріт молодого розкладають невеличкий вогонь. Якщо молода була "чесною", то переступала через вогонь, а якщо вагітна, то обходила його через хвіртку, бо буде дитина кашкою. Потім боярин ногою розбивав вогонь.

Жінки:

Відчиняй, батенько, новий двір, 21

Іде до тебе синок твій

З молодого женою,

Буде тобі до віку слугою,

Буде тобі до віку служити,

Щоб собі часточку нажити.

(Молоді заходять у овір, молода кидає жито на 4 сторони)

Староста:

Приймайте хліб і калину

І чужу дитину.

Жінки:

Вийди, мати, з хати 22

Оглянь свого дитяти.

* Бесіда - "поїзд" молодого і люди, які йдуть подивитися на продовження весілля. Коли "поїзд" виконав свою роль, його вже звали - "бесіда"

Одного рожденного,

Другого - суженого

(Батько і мати молодого цінують молодих і благословляють)

Мати: Живіть, діти, дружно, любіть одне одного, як голуб'ята в парі, поважайте батьків, та ростіть діточок.

Батько: Поважайте одне одного, будьте здорові як вода, багаті як земля, і красиві як весна. В добрий час! Заходьте в хату, пригोшайтесь чим Бог послав!

(Всі заходять у хату. Молоді сідають за стіл. Молода перев'язує пляшку горілки червоною стрічкою і ставить під гіл'це. Це знак того, що вона чесна. За цим спостерігають "гарячі" - жінки, які прийшли, подивитися чи "чесна" молода, і доповісти про все матері молодой. Вони чують в домі молодого, сиплять горох на ослін й тупають ногами по ньому, заважаючи весіллю, речитативом говорять, ніби ображаються.)

А в нашого свата-батька

23

Горох не молочений,

А як став молотить,

Аж пил торохтить,

А як став забивать,

Аж бризки летять.

(Їм наливають по чарці, "гарячі" беруть перев'язану пляшку й йдуть до матері молодой, по дорозі співають.)

Гарячі:

А нас мати рано побудила,

24

В черепочку каші наварила.

А у лісі у лісочку

Та на жовтім пісочку

Там плавав мальований човник. - 2 р.

А у тому же човночку, молодая Танюша

З човником та й говорила - 2 р.

Та й розсукин син човник - 2 р.

Трошки мене, тай не вивернув - 2 р.

Та як би не весельце,

Та не колене би серце.

Пшла б я кременем на дно - 2 р.

Та мій батенько чує

Той він мене не поратує,

Ой, що ж то за батенько,

Ой, що ж за рідненький.

Ой, що ж то чує, та й не поратує.

Ой, що ж бачить, та й не жалує.

Прийшли "гарячі" до матері молодой, ставлять на стіл пляшку
перев'язану, а мати виставляє їм миску сиру. "Гарячі" співають.

Сир їли, сир їли, зуби попоїли 25

Аби тоя ковбаса, ще б їли, та нема.

А весілля продовжується. Гості молодой гуляють у батьків
молодой, а в домі молодого гуляють його гості. Грали музики, гості
дуже багато танцювали й висловлювали ширі побажання молодим.

Дарую вам квіточки,

Щоб діти були як огірочки,

Дарую гроші мідні,

Щоб не були ви бідні.

Дарую вам сrebro,

Щоб було в хаті добро.

Дарую вам квасоллю,

а з квасолею шастя й долю.

Дарую вам капусту,

Щоб не було в хаті пусто.

Дарую вам лодочку,

Щоб ти родила першу донечку
Дарую тобі цибулю.
Щоб не крутила свекрусі дулю.
А тобі дарую бурачок,
Щоб не був ти дурачок.
Дарую тобі паляницю,
Щоб не ходив ти до чужої молодиці.
А тобі дарую диньку,
Щоб була в хаті господинька.
Дарую тобі горобчика,
Щоб родила другого хлопчика.
Дарую тобі пружину,
Щоб теща купила тобі машину

Перелік весільних пісень.

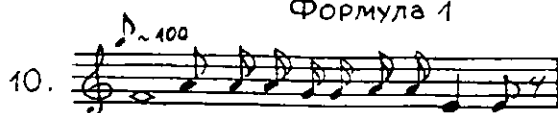
№	Назва пісні (1-й рядок)	Музична формула
1.	Печи, наша пече	Ф1, Ф1А (дивись пісню №5)
2.	Та піч стоїть на ногах	(№2)
3.	Ой, коси коси, ви мої	№
4.	Та поки ж ми стоятимем	Ф1, Ф1А (дивись пісню №5)
5.	Ми думали, що ми їхали	Ф1(№), Ф1А
6.	Скаче сестра скаче	Ф1(№), Ф1А(№)
7.	Не дивися, зятю, косо	Ф1, Ф1А
8.	Та казали люди	Ф2(№), Ф2А
9.	Старший боярин горбатий	Ф1(№), Ф1А
10.	Старша дружка - кружка	Ф1, Ф1А
11.	Та здригнулися стіни	Ф1, Ф1А
12.	Світилка - шпилька	Ф2(№)
13.	Брешете дружечки	Ф1(№), Ф2(№)
14.	Свашка - неліпашка	Ф1, Ф1А(№)
15.	Дружко пелихатий	Ф1, Ф1А
16.	Ніхто не вгадає	Ф1, Ф1А
17.	Та куди, доню, збираєшся	Ф3(№), Ф3А
18.	Вигрібай, мати, жар	Ф1, Ф1А(№)
19.	Наш коник, як вуточка	Ф4(№), Ф4А(№)
20.	Ой, коні - ведмеді	Ф2, Ф2А
21.	Відчиняй, батенько, новий двір	Ф2, Ф2А(№)
22.	Вийди, мати, з хати	Ф4(№)
23.	А в нашого свата - батька	№ (чоловік-жартує)
24.	А нас мати рано побудила	№
25.	Сир іли	дивись № 231

Додаток №2
(НОТАЦІЇ)

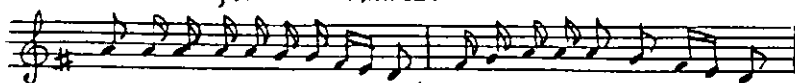
Та піч стоїть на но-гах, на но-гах,
А діжу сять на ру-ках, на ру-ках
коровицни — ці мо-ло-ді, мо-ло-ді
Та ці-луйте-ся, та милуйте-ся
Та до ку-пи схо-дили-сь та й піч простуди (ли)

- С. Лиман, Зміївський р-н, Харківська обл.
 © 13.08.95, Олійник Н.П., Тарасюк В.
 ① Бражник М.К., 1927 р.н. та ін.
 © 1995 р., Семенова М.О.

ВЕСІЛЬНІ Формула 1



Брешете, дружечки, як свині .



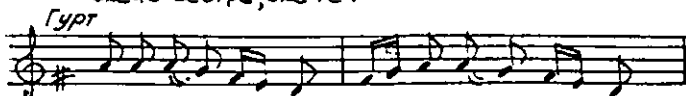
Брешете, дружечки, як свині , в мене сорочок три скрині ,



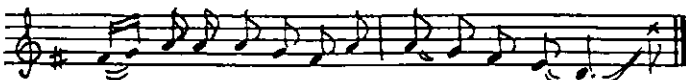
мені мамка надва-ла та й світилочкі по-сла-ла у!



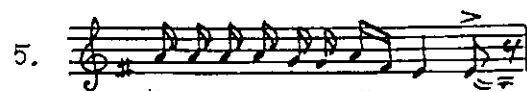
Скаче сестра, скаче .



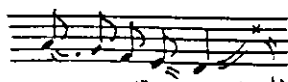
скаче сестра скаче , чо-гож вона хо-че ,



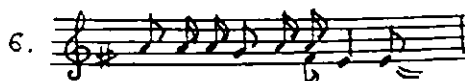
від зятя моло-до-го ру-бля зо-ло-то (гу!)



Ми думали, що ви ї — ха — ли



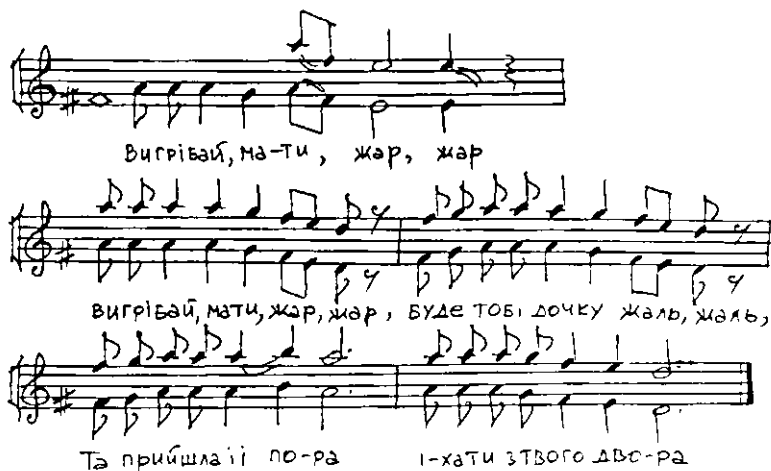
щоб не зіли сви (гу!)



Старший буйарин горбатий

Формула 1А

18.



Вигрібай, ма-ти, жар, жар

Вигрібай, мати, жар, жар, буде тобі дочку жалю, жалю,

Та прийшла її по-ра і-хати з того дво-ра

Ф.1А

11.



Свашка не-лі-паш-ка

Свашка не-лі-паш-ка, ши-шок не лі-ли-ла

Дружок не да-ри-ла, о-дну і-злі-пи-ла

З зе-ле-но-го сі-ма та й ту са-ма з'ї (ла)

С Лиман, Зміївський р-н, Харківська обл.

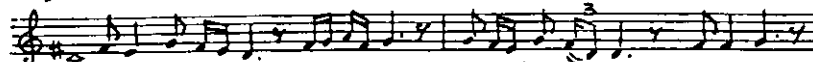
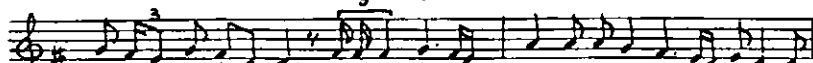
Ⓡ 13.08.95, Олійник Н., Тарасюк В.

Ⓢ Бражник М.К., 1927 р.н., Бражник В.І., 1938 р.н.,
Христосова М.І., 1933 р.н., Скрипка Р.Я., 1936 р.,
Бражник Л.Т., 1935 р.н., Горобець П.П., 1929 р.н.

Ⓝ 1995 р., Семенова М.О.

ВЕСІЛЬНІ ФОРМУЛА 2

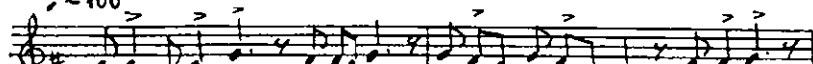
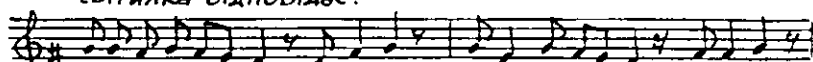
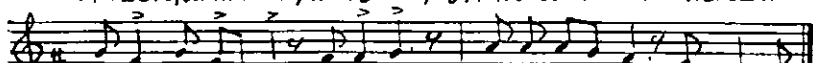
♩ ~ 100

9. 
Світилка шпилька пристіні, на ній сорочка не ї-ї,

Прийшла сусі—да довіконця, скидай сорочку за сонця

Ⓡ 13.08.95, Олійник Н.П.

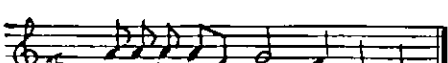
Ⓢ Маницька Г.П., 1921 р.н., Зубенко М.С., 1920 р.

♩ ~ 100

9. 
Світилка-шпилька пристіні, на ній соро-чка не ї-ї,
Світилка відповідає:
10. 
Брешете, дружечки, як свині, в мене соро-чок дві скрині

мені мату-ся надбала і світлонькі поела-ла

Ⓡ 13.08.95, Олійник Н., Тарасюк В.

Ⓢ Бражник М.К., 1927 р.н. та ін.

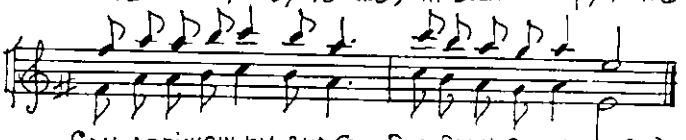
16. 
Та каза-ли люди - зять батет, та каза-ли люди трошеї міх

кинув полушку, як на сміх.

Формула 4А

19.



Наш ко-ни-к, як ву-то-чка, ні ви-д-но-чі пру-точ-ка



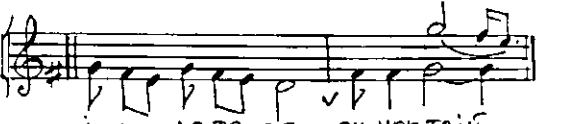
Сам до-рі-жень-ку зна-є, Бо-г йому по-м-я-та (є)

Формула 2А

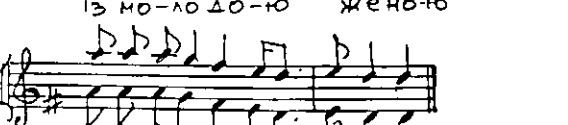
21.



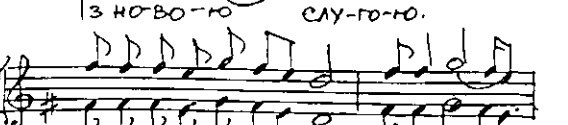
Ви-чи-няй, ба-ть-ко, но-вий двір,



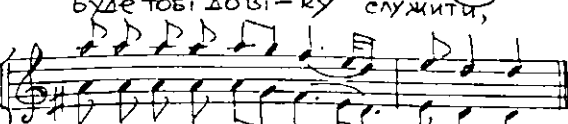
і-де до те-бе си-но-кт-вій
із мо-ло-до-ю же-но-ю



із но-во-ю слу-го-ю.



бу-де то-бі до-ві-ку слу-жити,



щоб собі ча-є-тонь-ку за-жи-ти.

С.Лиман, Зміївський р-н, Харківська обл.

② 13.08.95, Семенова М.О. Олійник Н.П., Тарасюк В.

① Бражник М.К., 1927 р.н., Бражник В.І., 1938 р.н.,
Горобець П.П., 1929 р.н., Скрипка Р.Я., 1936 р.н.

④ 1995р. Семенова М.О.

Весільна Формула 3.

17.

I



Та ку-ди до-ню, со-би-ра-(га)-є — сся,
Куди, до-ню, со-би-ра — є — сся (га) шотак гарно на-ря-жа — є-сся

② 13.08.95, Семенова М.О.

① Д'якова М.Т., 1924 р.н., Кішинська М.П., 1926 р.н.
Цвіркун Є.С., 1928 р.н., Карнаус В.В., 1923 р.н.,
Клочко П.Я., 1921 р.н. (півні)

④ Семенова М.О.

II



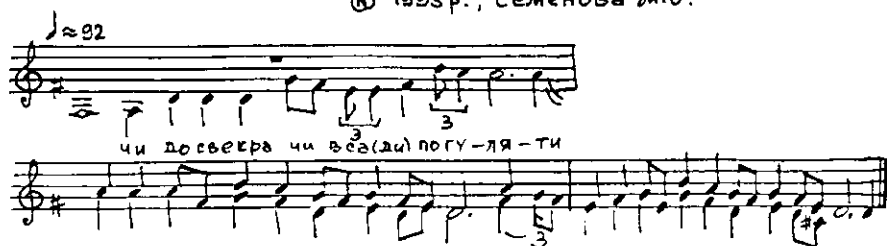
Шо так(и) рано на-ря-жа-(га)-є — сся
Шо та ра-но на-ря-жа — є-сся, чи до-све-кра, чи до-све-кру-хи
III
Що у све-кра све-круха ли-ха-я

② 14.10.95р., Семенова М.О., Олійник Н.П.

① гурт „Чиста криниця”

④ 1995р., Семенова М.О.

III

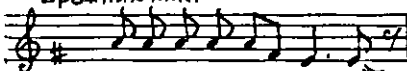


чи до-све-кра чи ве-са(ди) по-гу-ля-ти

С. Лиман, Зміївський р-н, Харківська обл.
© 13.08.95, 14.10.95, Олійник Н., Семенова М.
③ Гурт „Чиста криниця“
© 1995 р., Семенова М.

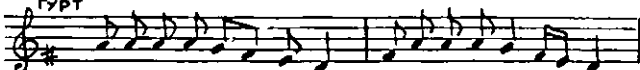
ВЕСІЛЬНІ Формула 4.

19. Бражник М.К.



Наш коник, як ву-точ-ка

Гурт

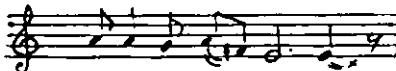


наш коник, як вуточка, нетреба ні пруточка,

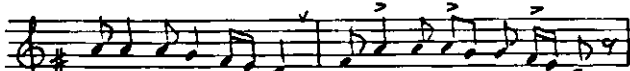


Сам доріженьку знає, Бог йому помагає(є)!

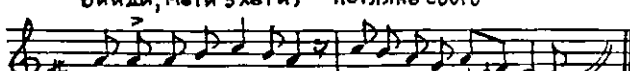
22.



вийди, мати з ха-ти.



вийди, мати з хати, поглянь свого



Одного ро-женого, другого суджено (то!)

С. Лиман, Зміївський р-н, Харківська обл

② 13.08.95, 14.10.95, Семенова М, Олійник Н.

① Гурт „Чиста криниця”

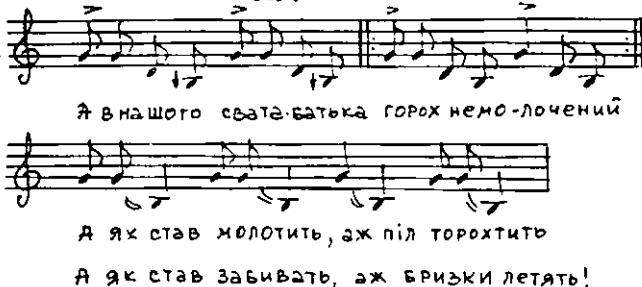
④ 1995 р., Семенова М.

Весільні

24. 

А нас мати ра-но по-бу-ли-ла,
вчерепочку кашу нава-ри-и-ла ри-(ла)
ой у лі-сі, в лі-сочку та на жовтій пі-со-чку
Та (си) плава-є мальований човник.
А в ті (си) же чов (си) но-чку мо-ло-да-я на-рі-й-ка
з чов (си) но-чком же та го-во-ри-ла

Мелодекламація

23. 

А в нашого свята-батька горох немо-лочений
А як став молотить, аж піл торохтить
А як став забивать, аж бризки летять!